

UNDER HEIDMARS TILLSYN -DRAKEN I VÄSTER

Piratlajv.se

~~ Stämningstext ~~

Från Nibelmyn sluttar det brant ned mot stadens hamnkvarter och den stora sjön som sägs sakna botten. Bäckar från bergen porlar här samman till en djup pöl, som sedan sakta släpper vattnet vidare längs med den väldiga Hisnafjorden. Fjorden bildar ett landmärke och en naturlig barriär på kontinenten.

I Nibelmyns hamn råder det en febril aktivitet. Buden om oroligheter i norra Damméro har inte passerat obemärkta förbi. Många skepp har satt segel mot Zorostris sedan de första buden om ett maktövertagande i Hjartryk. Vad var det som gjorde att det rådde en sådan aktivitet i en hamn här, så långt från havet? Var det att man fruktade att oroligheterna i Damméro skulle sprida sig hit, till Zorostris? Eller såg man månde en chans att flytta fram sina positioner? Säkert var att de gamla zorostriska havsdjävlarerna var i rörelse.

Dolt bland klippor på sydsidan av sjön stävar en skátarr in i mellan hisnande rev och skär. Skeppet styr dödsföraktande nog in genom en smal grottöppning. En lång stund förflyter i tystnad och stor stillhet. Det märks att besättningen håller andan.

Efter en lång stund mynnar gången ut i en vid och beckmörk grottsjö. På bortre stranden syns facklor. Skátarren lägger till vid en skranglig brygga, byggd helt av drivved. En grupp pirater hivar först upp skeppets tågvirke och sedan sig själva, på den skraltiga bryggan, och börjar vandra in mot land. Där bryggan möter fast mark halvgigger en gammal man i en järntunna, som vore han en mänsklig eremitkräfta. Gubbens porslinsögon och guldtänder glimmar i facklors sken. Mannen spelar på en mungiga som gör märkliga mörka läten. I övrigt är strandremsan öde.

- *Sitter du fortfarande fast, Sege-Jung? Hur många år blir det nu, sjutton?*

Mumlar skeppets kapten i förbigående, men stannar inte för att vänta på svaret.

Någon i besättningen singlar en slant till den gamle.

- *Mitt tjugoförsta, Kapten! Tjuogoett år i samma kittel. Framtiden har jag för mig för ännu har jag inte börjat trivas, kapten, hör du det!?*

Kaptenen med besättning har redan försvunnit bakom en klippa som bildar en naturlig öppning och portal vidare in bland grottorna. Det är tyst, men så plötsligt hörs ord som ekar på håll:

- En dag ska jag dra loss dig Sege-Jung, en dag.

Kaptenens ord ringer av sanning, men ännu är dagen inte kommen. Sege-Jung sjunker tillbaka ned i tunnan och för åter mungigan till munnen.

Besättningen rör sig vidare över grottans vassa stengolv ut över gyllene sandbankar, de följer ett stråk av facklor som leder mot en stor träbyggnad i flera våningar. Även denna är byggd helt i drivved. Konstruktionen är robust, men symmetrin obefintlig. Det hörs oväsen och skratt inifrån huset, men ingen musik. En kvinna av fjärran härkomst står lutad mot väggen invid öppningen, uppe på en veranda. Ett förvuxet rått djur med ilsket röda ögon sitter vid hennes sida och knaprar på något som knastrar. Vid sidan står en glaskruka full av insekter. Kvinnan talar till besättningen utan att se åt deras håll.

- Skynda er in. Vi kanske stänger närsomhelst.

- Har ni rätat upp byggnaden, jag minns den mer ... böljande än så här.

Kaptenen flinar brett mot kvinnan. Kvinnan ler tillbaka.

- Kapten, du har seglat förbi det yttre förståndets rand och står på tröskeln till värdshuset Vansinnets hämnd... tror du verkligen att du kan lita till vad dina sinnen säger dig?

Kaptenen flinar än bredare.

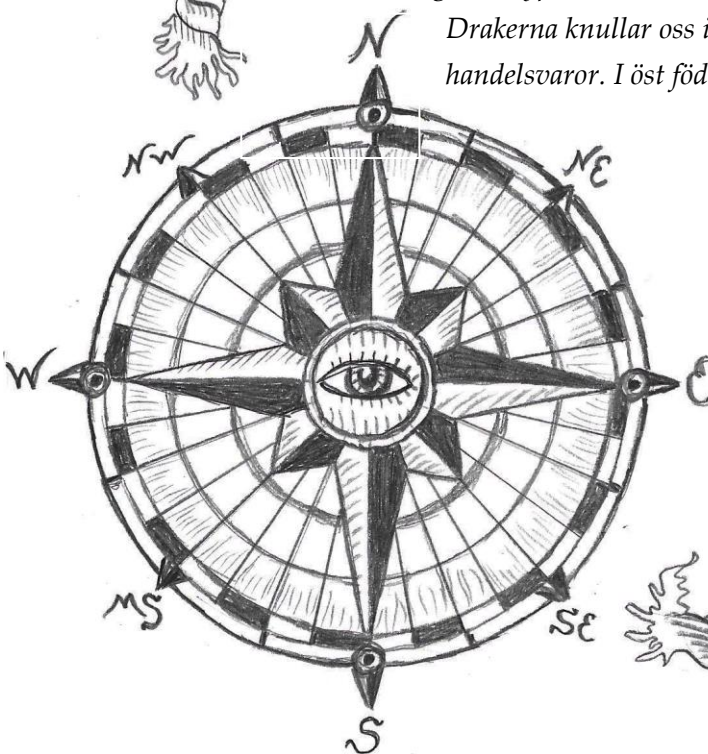
- Det är skönt att vara tillbaka!

En kort sekund samlar han sin besättning för att sedan hastigt skjuta in dörren och stövla in på värdshuset. Rummet de kommer till är skumt och skrånigt men ljuden tystnar när styrman i besättningen drar sin musköt och avfyrar ett skott i taket. Från ovanvåningen hörs en kraftig duns. Kaptenen börjar tala till de församlade:

- Hör upp era tångknippen! Fränder och pack av världens mest ädla slödder; låt mig berätta historien om De tre piraterna för er, ayyeh!? Den första piraten var en grym och galen erövrare. Den andra var en hal och kallblodig mördare. Den tredje piraten var en enveten och seg sillstrypare. Alla tre blev de mördade, förnedrade och skändade...

Drakerna knullar oss i norr. Nyrika Méerer köper och säljer oss som handelsvaror. I öst föder prinsar och prinsessor upp oss som mat åt deras lejon... Men 'vi'! Vi festar alltjämt genom natten utan gryning! Fram med vin! Det känns som min strupe inte har fått fint zorostriskt vin på sekel.

Här vacklar kapten för golvet är verkligen ojämnt och värdshuset rök och ångor har dessutom funnit sin väg djupt ned i kaptenens lungor och vunnit ett fast grepp om hans inre organ. Resten av vistelsen på värdshuset Vansinnets hämnd förflyter i ett minnenas töcken.

Skogens andrum

Under våren var det ingen som lyckades vinna tävlingen mot Herr Natt och genskjuta dennes skepp. Det betyder att Stigmännens skatt fortfarande finns därute någonstans. På mosstuvor i en dalande höstsol sitter två pirater och språkar i solnedgången.

- Menar du verkligen att du tror på att det var Herr Natt som satte upp de där lapparna och skeppen på kartan? Jag tror att det var Lillan, hon stiger alltid upp först och har mer än en räv bakom öronen sanna mina ord!

Övertygelsen biter inte.

- Jag såg vad jag såg. Dörren var stängd. Jag var alldeles ensam i rummet och kände en kall vind ila förbi. När jag vände mig om var skeppen flyttade och ute började fåglarna kvittra.

- Jaså!? Menar du det? Hmm... ja... men då kanske det stämmer det där ryktet ändå...

- Vilket rykte?

- ...Va? Eh, ja... jo här ska du få höra! Det finns de som menar att världshusvärdinnan, alltså mamsell Messner, att hon har en vindsvåning över Rå spiggen där både levande och döda hålls inspärrade...

- Något sådant kan väl aldrig vara sant... eller?

- Det skulle jag inte våga sätta mina guldplomber på, jag hörde själv en märklig röst viska uppifrån taket en sen afton, 'Ortopobolups rikedom känns av Ängeln - och ängeln nalkas åter'...

- Hurr, det är så man skakar. Det är kusliga tider vi lever i, det är nästan så att det här och mamsells kungörelse här om dagen är skäl nog för en att flytta.

-Vad för kungörelse?

- "Ytterligare en Drakisk scout har hittats vid Fyllbulltskärr.

Vem vet hur många

Landsmodern har offrat i sina

försök att hitta en väg till oss

genom sumpmarken, men en sak

är säker, de börjar närma sig..."

Sannerligen olycksbådande ord...

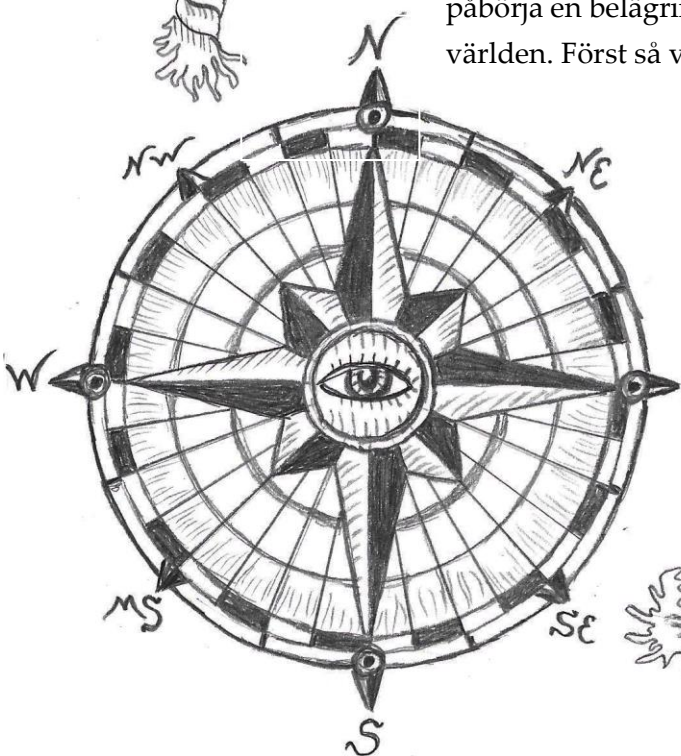
Horribla nyheter

Från Rýrom hade under våren en rad piratskepp satt segel och slutit upp med Méeriska skepp för att överrumpla den Drakiska piratjägarflottan där den planerats stanna för att ta upp sötvatten. Precis som man förväntat sig hade detta givit ringar på vattnet, vilket resulterade i att ytterligare ett stort antal piratskorvar anslöt sig innan den blandade flottan nådde sitt mål. Det var en redig styrka, sammanslutna av ett mål - att slå tillbaka piratjägarflottan! Dessvärre fick man en oväntad syn i hamnen. Där låg visserligen ett antal skepp för ankar, men alldeles för få för att kunna utgöra den Drakiska flottan, och efter att man snabbt skridit in och oskadliggjort skeppen visade det sig att det bara var Hirdmîrs egna skepp och en ensam Drakisk scout-skonare som varit på plats. Efter att ha pressat de Drakiska sjömännen fick man veta att Drakerna beslutat att skjuta upp sin räd ett år. Anledningen till detta var dock både skrämmande och oroväckande.

Ett hastigt rådslag hölls och stora beslut fattades. Därefter vände några piratskepp hemåt för att berätta om det fruktansvärda man fått veta av de Drakiska scouterna. Några pirater valde att ansluta sig till Méererna som kastade loss och seglade vidare in i Hissnafjorden, för att där slå en blockad utanför Hjartryk och

påbörja en belägring från sjösidan. Något som hade flera följder i världen. Först så verkade antalet Drakiska trupper ute på

landsbygden minska, antagligen för att de kallades till Signe af Hirds försvar. Dessutom blev Zorostria snabbt en betydligt starkare nation och även om de inte förbehöll sig lika Drakiskt mot pirater som Hirdmîr gjort så verkade de ändå börja med att rensa ut korruptionen i de egna leden, och varje dag tvingades tjänstemän och politiker att fly landet för att undslippa den nyfunna rättvisan.

I Rýrom spenderades ljuva sommarnätter med sång och gamman. Många funderar förstås på vad insatsen mot flottan skulle få för konsekvenser. En del menar att ett hot tornar upp sig i väster. De flesta bryr sig dock inte nämnvärt. Och för övriga finns tröst männe att hämta i Izzaldins ord, han har saken klar för sig:

- Hur vi än vänder oss har vi rumpan bak. Vi står på fel sida om lagen och har valt det själva, glöm aldrig bort det!

När några av skeppen återvänder blir dock oroligheterna i omvärlden direkt påtagliga. De anländer en regnig höstnatt och kliver in på Rå Spiggen höljda i mantlar och med sydvästar som dryper av väta. Efter att ha viskat kort med Alva försvinner pigan iväg i vild jakt. Snart dyker Mamsell Messner upp och kort därefter töms södra rummet, under stort tumult, på de vilt festande pirater som förskansat sig där. Dörren stängs och låses inifrån, fönstren bommas igen. Ett intensivt samtal tar vid. Inom kort har Mamsell Messner samlat alla de som gått att få på benen och därtill gått att få att hålla käften, för att sprida budskapet:

- Först har jag det tråkiga beskedet att högt ärade piratkapten Silvana de Luca är död, hon förgicks när den Drakiska piratjägerflottan brände frihamnen Astråck i Hinside-Lôr... Ja, överrumplandet av flottan misslyckades, för den befann sig inte där den skulle. Istället fann våra fränder där endast ett fåtal av Signes egna skepp och en Drakisk budbärare som berättade att flottan skjutit upp sin räd med ett år, eftersom man mottagit detaljerade tips om vart man kunde finna flertalet Lôriska frihamnar... Om detta är sant, så fruktar jag att Astråck inte är den sista hamnen att brinna den här hösten... Frågan vi alla måste ställa oss nu är, vem har sålt ut våra systrar och bröder i öst? Kanske någon mitt ibland oss...

Det är dödstyst på Rå Spiggen.

De församlade är uppenbart medtagna av budskapet som burits fram.

Mamsell Messner ursäktar sig och börjar trevande röra sig mot dörren och ut ur världshuset för att möta upp med det andra sändebudet. När hon försvinner ut i natten kan hon höra hur en hyllningssång sprids från strupe till strupe och tilltar i styrka.

- Niiioooooo liv har piraten, tre för att lusta och le! Treeee för konstiga vindar, tre för att möta döden! I våår väderleeeeeeek.... Nioooooo liv har...

Piratlajv.se

